

SVÅRTBORD, svårtrtbörd, n. 5. (boktr.) Bord, på hvars yta boktryckarsvärta utbredes.

SVÅRTVALS, svårtrtvålls, m. 2. (boktr.) En af draglim och sirap gjuten elastisk cylinder, hvarmed, efter dess rullning öfver svårtbordet, svårtan öfverflyttas på formen.

SY, v. a. o. n. 2. 1) Förena tvenne eller flera tygstycken genom att medelst en synål draga en tråd igenom dem; äfv. medelst nål och tråd frambringa figurer på ett tyg. *S. en rock, en skjorta*, genom syende förfärdiga &c. *S. väl, illa. Hon kan ej s. ett stång*, kan alls icke sy. *S. fast*, se *Fastsy*. *S. löst*, se *Träckla*. *S. för* ell. *före*, sy förut, för att visa, huru något skall sys. *S. igen*, åter hopsy. *S. ihöp*, med nål och tråd hopfästa. *S. i'n*, se *Insy*. *S. om*, ånyo sy, i afsigt att förbättra. *S. omkring*. *S. på*, sysselsätta sig med sömnaden af något. *S. på*, se *Påsy*; äfv. sy fortare, fortfara att sy. *S. upp*, förbruka genom syende. *S. ut*, v. a., se *Utsy*; v. n. i upphöra att sy. — 2) (sjöt.) Med sytåg förena tvenne kauser eller ögon.

SYARBETE, n. 4. Arbete, som förrättas med sömnad.

SYBARIT, --it, m. 5. 1) Invånare i den för sin yppighet ryktbara forngrekiska staden Sybaris i nedre Italien. — 2) Veklar, vällusting.

SYBÅGE, m. 2. pl. — *bågar*. Se *Broderbåge*.

SYD, m. sing. (i sjömannspråket) Se *Söder*. *S. till ost* (STO), ett streck till öster ifrån söder. *S. till vest* (STV), ett streck åt vester ifrån söder.

SYDLIG, a. 2. 1) Som kommer ifrån söder. *S. vind, blåst*. — 2) Som har riktning åt söder, söderut belägen. *S. riktning, kurs*. *S. latitud* ell. *bredd*, räknad söder om middagslinien.

SYDLIGT, adv. 1) I söder. *S. belägen*. — 2) Åt söder. *Segla s.* — 3) Från söder. *Det blåser s.*

SYDON, sy'dón, n. 5. Redskap, som begagnas, då man syr.

SYDOST, sydosst, m. sing. 1) Det väderstreck, som ligger midt emellan söder och öster. Tecknas *SO*. *I, från s. S. till ost* (SOTO), ett streck ostligare än sydost. *S. till syd* (SOTS), ett streck sydligare än sydost. — 2) Sydostlig vind. *Det blåser en s.* — *Ss. S-vind*.

SYDOSTLIG, a. 2. 1) Belägen i sydost. *S. kust*. — 2) Som kommer ifrån sydost. *S. vind*. — 3) Som har riktning åt söder. *S. segling, kurs*.

SYDPOL, sy'dpól, m. 3. 1) Den punkt i söder, hvaromkring himlahalvvet synes vända sig. — 2) Den i söder belägna ändpunkten af jordaxeln. — 3) Den punkt på en magnet, som vid dess fria vändning syftar åt söder.

SYDPOLSTÅNG, sy'dpols-tå'ng, m. sing. En art Hafstång, som i Chili tjenar till föda. *Fucus antarcticus*.

SYDSKEN, n. 5. Se *Södersken*.

SYDSYDOST, sy'dsydost, m. sing. Två streck åt öster ifrån söder. Tecknas *SSO*.

SYDSYDVEST, sy'dsydväst, m. sing. Två streck åt vester ifrån söder. Tecknas *SSV*.

SYDVARTS, sy'dvärts, ell. **SYDVÄRTS**, sy'dvärts, adv. (t. *sudwärts*) Söderut, åt söder.

SYDVEST, sydväst, m. sing. 1) Det väderstreck, som ligger midt emellan söder och vester. *Belägen i s. Vinden blåser från s. S. till syd* (SVTS), ett streck sydligare än sydväst. *S. till vest*, ett streck vestligare än sydväst. — 2) Sydvestlig vind. — *Ss. S-vind*.

SYDVESTAN, m. sing. oböjl. Sydvestlig vind. **SYDVESTLIG**, a. 2. 1) Belägen i sydväst. *S. kust*. — 2) Som kommer ifrån sydväst. *S. vind*. — 3) Som har riktning åt sydväst. *S. segling, kurs*.

SYDVESTRA, adj. def. Se *Sydvestlig*, 1. *S. kusten, udden*.

SYDYNA, sy'dyna, f. 1. Dyna, hvarvid, då man syr, tyget fästes.

SYDÖSTRA, adj. def. Se *Sydostlig*, 1. *S. kusten, udden*.

SYENDE, n. 4. Handlingen, då man syr.

SYFLICKA, f. 1. Se *Syjungfru*.

SYFTA, sy'fta, v. n. 1. I. *S. mall*, jemnt och fullständigt genomblöta det.

SYFTA, sy'fta, v. n. 1. II. (frequentativ af *Se*) 1) Hälla ögat på ett mål, dit man vill kasta o. s. v., för att afpassa kastet, rörelsen så, att man träffar rätt. *S. på ett afläget mål. S. rätt. S. högre*. — *Syn. Mätta, Sigta*. — 2) (fig.) Hafva till mål, hafva i sinnet, mena. *S. på: a) Hafva i syfte, åsyfta*, t. ex.: *Han s-r på att blifva bemärkt. b) Hänsyfta på*, t. ex.: *Han talte derom, utan att s. på någon. Det s-r på er. Jag vet ej, hvaråt han s-r*, hvad han har i sigte, hvad han menar, hänsyftar på. *Allt s-r till samma ändamål*, har samma syfte. — *Syftande*, n. 4.

SYFTE, sy'fte, n. 4. 1) Synhåll på något, hvaråt man riktar kast, skott, o. s. v. *Taga s. på målet*. — 2) Mål, hvarpå man syftar. *S-t för hans kast var skorstenen*. — 3) (fig.) a) Hvad som åsyftas. *Hafva något i s.*, för afsigt, till mål. *Gå miste om sitt s.* — *Syn. Syftemål, Syftning, Mål, Sigte, Ändamål, Afsigt*. — b) Hänsyftning. *Hvad var s-t med hans ord?*

SYFTEMÅL, n. 5. Se *Syfte*, 3.

SYFTNING, f. 2. I. Förrättningen, då man syftar. Se *Syfta*, I.

SYFTNING, f. 2. II. 1) Handlingen, då man syftar på något. Se *Syfta*, II, 1. — 2) Se *Syfte*, 3.

SYHANDSKE, m. 2. pl. — *handskar*. Handske, som nyttjas vid visst slags sömnad.

SYJUNGFU, f. 3. pl. — *jungfrur*. Jungfru, som försörjer sig med söm.

SYKOFANT, sykåfannt, m. 3. (grek.) Hemlig angifvare, baktalar. [— phant.]

SYKOMOR, sykåmar, m. 3. Ett fikonträd i Egypten och Palestina, af ofantlig storlek. *Ficus Sycomorus*.

SYKONST, f. 3. Konsten att sy.

SYKORG, m. 2. Korg, hvari fruntimmer förvara sina sysaker.

SYL, m. 2. (af *Sy*) 1) Långt, smalt, rakt eller något böjdt, rundt eller kantigt, spetsigt stickverktyg af stål, till genomstickning af läder, papp m. m., mest för sömnad. (Fam.) *Hvass som en s.*, ganska hvass. — *Syn. Pryl*. — 2) Syllformig spets af ett berg. — *Ss. S-formig, -lik*.

SYLF, syl'lf, eller **SYLFID**, syl'fid, f. 3. (fr. *Sylphe, Sylphide*) Luftande. (Sylph, Sylphid.)

SYLFIDISK, syl'fidisk, a. 2. Lätt, fin och smärt som en sylf. [— phid.]

SYLFRÖ, n. 4. Svampsläget *Fusidium*.

SYLKNAPP, m. 2. Svampsläget *Stilbum*.

SYLL, f. 2. Understa stocken i väggarna af ett trähus.

SYLLOGISM, syl'låj'ssm, m. 3. (log.) Slutledning, förnufts slut.

SYLLOGISTISK, syl'låj'stisk, a. 2. (log.) Hörande till en slutledning.